

[Alice Faber]

jer sig om satserne, synes vi, det er meget snævert. Det beløb, man vil give ud over mellemste invalidepension og højeste invalidepension, svarer til alderspensionens grundbeløb, hvis jeg har forstået det rigtigt, og det drejer sig om 2.589 kr. Derudover skal der være mulighed for at få pensionstillægget. Det er ikke ret meget over de 1.900 kr., som den laveste invalidepension på nuværende tidspunkt er på. Det er en meget, meget stor gruppe, man vil give det beløb, og som de mennesker skal leve for. Det er ikke ret meget over sultecirkulæret, og det skal man leve på hele sin livsperiode. Det er vi absolut ikke tilhængere af, og det kan vi ikke være med til.

Vi er heller ikke tilhængere af regeringens forslag om de lægelige kriterier. Vi ser meget hellere, hvad socialdemokratiet er inde på, at det bliver en blanding af lægelige og sociale kriterier, da det andet er for firkantet sat op. Det er vigtigt, at man tager hensyn til hele pensionistens situation både lægeligt og socialt, og der er for mange nedslidningssymptomer, der ikke kan komme ind under nogen rent lægelige kriterier, hvorfor man er nødt til at have en meget bredere behovsvurdering.

Så vil jeg gå over til socialdemokratiets forslag, som vi finder langt bedre. Vi er også meget glade for, at den laveste invalidepension her er væk, og for forenklingen. Vi finder, at kriterierne om varigt behov for forsørgelse fra det offentlige er meget mere realistiske end regeringsforslagets. Satserne på mellemste invalidepensions niveau er rimeligere, men stadig væk meget svære at leve på hele livet. Vi ville meget gerne være med til at sætte satserne højere op, fordi der var mange ting, som man kunne komme ud over, hvis man gav hele pensionsområdet et bedre levestandard. Så var man fri for, at pensionisterne i det hele taget skulle føle sig som en gruppe, der har svært ved at komme igennem med mange ting i hele samfundet.

Men vi finder også, at det er vigtigt at gøre opmærksom på, at der må laves nogle overgangsordninger for de grupper, som kommer i klemme her og nu, indtil forslaget bliver vedtaget.

En stor del af de kvinder, som havde laveste invalidepension, og som fik suppleret op med bistandshjælp, føler stadig væk, at de bliver presset til at gå på enkepension ude i

kommunerne. Derfor er det vigtigt, at vi prøver på at få lavet nogle overgangsordninger, sådan at de ikke kommer i klemme.

Derudover synes jeg også, det er vigtigt, når vi snakker førtidspension, at vi i det hele taget får set på pensionistægtepars skatteforhold. Jeg håber, at det ikke varer så længe. Jeg synes, det er meget beskæmmende for os, at det virker så meget urimeligt, at skattesystemet på den måde gør pensionistægtepars forhold sådan, at når de får en lille forhøjelse af pensionen, så sluger skatten næsten resten.

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg vil begynde med at kommentere det dårligste. Det er det, der foreligger i beslutningsforslaget fra socialdemokratiet. Det kan man finde ud af hvad går ud på, når man også læser bemærkningerne til forslaget, for dér kan man citere fra den sidste spalte på side 3 forneden, hvor der står:

»De økonomiske konsekvenser af beslutningsforslaget må nærmere belyses under udvalgsarbejdet. Forslagsstillerne er indstillet på, at pensionsreformen må holdes inden for de midler, der er til rådighed fra den sociale pensionsfond, eventuelt således at reformen træder gradvis i kraft, efterhånden som midlerne frigives fra pensionsfonden.«

Socialdemokratiet vil altså kun give det, som er i restrente fra den sociale pensionsfonds afkast. Det er alt, alt, alt for lidt, og derfor er vi nødt til at vende tommelfingeren nedad.

Det viser, at socialdemokratiets forslag er en masse flotte ord, men socialdemokratiet er stadig væk ikke på plads, når det gælder de svage i dette samfund.

Det er også tydeligt markeret i de sidste dage, for nu har vi en statsminister, der tydeligt siger, at vi skal have en skattelettelse, som jo helt logisk og konsekvent vil hjælpe de svage grupper, dem, der er på invalidepension, enlige mødre, unge under uddannelse og de folkepensionister, der tjener lidt ved siden af. Dem hjælper det noget at få en hundredkroneseddel, men hvis man har vederlag som folketingsmedlem, er det klart, at det ikke er ret meget. Men det kan altså ikke lade sig gøre at forklare, at en hundredkroneseddel, når det er 100 kr. pr. mand, hjælper de svage grupper mest, det er klart. Men her hører vi ganske tydeligt, at socialdemo-